

Glava 3

VEKTORSKI PROSTORI I

LINEARNI OPERATORI

1 Vektorski prostori

1.1 Vektorski prostor, definicija, osnovna svojstva

Definicija 1.1. Neka su dati neprazan skup V i polje $\mathbf{F} = (F, +_F, \cdot_F)$. Ele-
mente skupa V nazivamo vektorima, a elemente skupa F nazivamo skalarima.
Osim toga, neka je data operacija $+ : V \times V \rightarrow V$, koju nazivamo sabiranje
vektora, i spoljašnja operacija $\cdot : F \times V \rightarrow V$, koju nazivamo množenje
vektora skalarom, sa sledećim osobinama:

(1) $(V, +)$ je Abelova grupa, tj. osim zatvorenosti važi:

(1.1) asocijativnost: $(\forall x, y, z) x + (y + z) = (x + y) + z$,

(1.2) egzistencija neutralnog elementa:

$(\exists e \in V) (\forall x \in V) x + e = e + x = x$,

(1.3) egzistencija inverznih elemenata:

$(\forall x \in V) (\exists y \in V) x + y = y + x = e$,

gde je e neutralni element za sabiranje vektora,

- (1.4) komutativnost: $(\forall x, y \in V) x + y = y + x,$
- (2) $(\forall \alpha \in F) (\forall x, y \in V) \alpha \cdot (x + y) = \alpha \cdot x + \alpha \cdot y,$
- (3) $(\forall \alpha, \beta \in F) (\forall x \in V) (\alpha +_F \beta) \cdot x = \alpha \cdot x + \beta \cdot x,$
- (4) $(\forall \alpha, \beta \in F) (\forall x \in V) (\alpha \cdot_F \beta) \cdot x = \alpha \cdot (\beta \cdot x),$
- (5) $(\forall x \in V) 1 \cdot x = x,$ gde je 1 jedinični element za množenje u polju $F.$

Tada se algebarska struktura $\mathbf{V} = (V, F, +, \cdot)$ naziva vektorski prostor \mathbf{V} nad poljem $F.$

Najčešće ćemo koristiti kraću oznaku $\mathbf{V} = (V, F).$ Ako je F polje realnih brojeva, odgovarajući vektorski prostor nazivamo realnim, a ako je F polje kompleksnih brojeva, odgovarajući vektorski prostor nazivamo kompleksnim.

U daljem tekstu ćemo umesto $+_F$ i \cdot_F pisati kratko $+$ i \cdot , a iz konteksta će biti jasno na koje se operacije misli.

Neutralni element za sabiranje vektora naziva se nula-vektor i označava sa 0. Istu oznaku ćemo koristiti i za neutralni element za sabiranje u polju F , a iz konteksta će se uvek videti na šta se koja oznaka odnosi.

Inverzni element $-x$ elementa $x \in V$ u odnosu na operaciju sabiranja vektora naziva se suprotni vektor vektora $x \in V.$

Razliku vektora $x, y \in V$, u oznaci $x - y$, definišemo sa $x + (-y).$ Sada ćemo navesti neke osnovne relacije koje važe u vektorskim prostorima.

Teorema 1.2. Neka je $\mathbf{V} = (V, F, +, \cdot)$ vektorski prostor nad poljem $F.$ Neka su $x, y \in V$ i $\alpha, \beta \in F.$ Tada:

- (1) $0 \cdot x = 0,$
- (2) $\alpha \cdot 0 = 0,$
- (3) $-(\alpha \cdot x) = \alpha \cdot (-x) = (-\alpha) \cdot x$
- (4) $(-1) \cdot x = -x,$
- (5) $\alpha \cdot x = 0 \Leftrightarrow \alpha = 0 \vee x = 0.$

Dokaz. (1) $0 \cdot x = (0 + 0) \cdot x = 0 \cdot x + 0 \cdot x$. Sada dodamo $-(0 \cdot x)$ levoj i desnoj strani i dobijamo $0 \cdot x = 0$.

(2) $\alpha \cdot 0 = \alpha \cdot (0 + 0) = \alpha \cdot 0 + \alpha \cdot 0$. Dodavanjem $-(\alpha \cdot 0)$ levoj i desnoj strani dobijamo $0 \cdot x = 0$.

(3) $\alpha \cdot x + \alpha \cdot (-x) = \alpha \cdot (x + (-x)) = \alpha \cdot 0 = 0$. Sada sledi da je $-(\alpha \cdot x) = \alpha \cdot (-x)$. $\alpha \cdot x + (-\alpha) \cdot x = (\alpha + (-\alpha)) \cdot x = 0 \cdot x = 0$. Dakle, $-(\alpha \cdot x) = (-\alpha) \cdot x$.

(4) $(-1) \cdot x = 1 \cdot (-x) = -x$.

(5) Neka je $\alpha \neq 0$. Tada:

$$\alpha \cdot x = 0 \Rightarrow (\alpha^{-1}) \cdot (\alpha \cdot x) = 0 \Rightarrow (\alpha^{-1} \cdot \alpha) \cdot x = 0 \Rightarrow 1 \cdot x = 0 \Rightarrow x = 0$$

Sada, ako je $\alpha \cdot x = 0 \wedge x \neq 0$, ne može biti i $\alpha \neq 0$ po prethodno dokazanom. Dakle, $\alpha = 0$. Konačno, $\alpha \cdot x = 0 \Leftrightarrow \alpha = 0 \vee x = 0$. \square

Primer 1.3. Neka je dat skup

$$R^3 = \{(x_1, x_2, x_3) | x_1, x_2, x_3 \in R\}.$$

Elemente tog skupa nazivaćemo vektorima. U tom skupu definišimo operacije sabiranja vektora i množenja vektora skalarom na sledeći način:

$$x + y = (x_1, x_2, x_3) + (y_1, y_2, y_3) = (x_1 + y_1, x_2 + y_2, x_3 + y_3),$$

$$\alpha \cdot x = \alpha(x_1, x_2, x_3) = (\alpha x_1, \alpha x_2, \alpha x_3),$$

za proizvoljne vektore $x, y \in R^3$ i skalar $\alpha \in R$.

Algebarska struktura $R^3 = (R^3, \mathbf{R})$ sa ovako uvedenim operacijama sabiranja vektora i množenja vektora skalarom je vektorski prostor.

Rešenje. Pokažimo prvo da je $(R^3, +)$ Abelova grupa.

(1) *Zatvorenost*

Dokažimo da za proizvoljne vektore $x, y \in R^3$ važi $x + y \in R^3$.

Neka je $x = (x_1, x_2, x_3)$ i $y = (y_1, y_2, y_3)$. Tada je

$$x + y = (x_1, x_2, x_3) + (y_1, y_2, y_3) = (x_1 + y_1, x_2 + y_2, x_3 + y_3),$$

a kako u polju $(R, +, \cdot)$ važi zatvorenost za sabiranje, zaključujemo da

$$x_1 + y_1 \in R, x_2 + y_2 \in R \text{ i } x_3 + y_3 \in R,$$

odnosno

$$(x_1 + y_1, x_2 + y_2, x_3 + y_3) = x + y \in R^3.$$

(2) *Asocijativnost*

Neka su $x, y, z \in R^3$ proizvoljni vektori.

Neka je $x = (x_1, x_2, x_3)$, $y = (y_1, y_2, y_3)$ i $z = (z_1, z_2, z_3)$.

Dokažimo da važi:

$$(x + y) + z = x + (y + z).$$

Zbog asocijativnosti sabiranja u polju $(R, +, \cdot)$ važi:

$$\begin{aligned} (x + y) + z &= ((x_1, x_2, x_3) + (y_1, y_2, y_3)) + (z_1, z_2, z_3) = \\ &= (x_1 + y_1, x_2 + y_2, x_3 + y_3) + (z_1, z_2, z_3) = \\ &= ((x_1 + y_1) + z_1, (x_2 + y_2) + z_2, (x_3 + y_3) + z_3) = \\ &= (x_1 + (y_1 + z_1), x_2 + (y_2 + z_2), x_3 + (y_3 + z_3)) = \\ &= (x_1, x_2, x_3) + (y_1 + z_1, y_2 + z_2, y_3 + z_3) = \\ &= (x_1, x_2, x_3) + ((y_1, y_2, y_3) + (z_1, z_2, z_3)) = x + (y + z) \end{aligned}$$

(3) *Komutativnost*

Dokažimo da za proizvoljne vektore $x, y \in R^3$ važi $x + y = y + x$.

Neka je $x = (x_1, x_2, x_3)$ i $y = (y_1, y_2, y_3)$.

Zbog komutativnosti sabiranja u polju $(R, +, \cdot)$ važi:

$$\begin{aligned} x + y &= (x_1, x_2, x_3) + (y_1, y_2, y_3) = (x_1 + y_1, x_2 + y_2, x_3 + y_3) = \\ &= (y_1 + x_1, y_2 + x_2, y_3 + x_3) = (y_1, y_2, y_3) + (x_1, x_2, x_3) = y + x \end{aligned}$$

(4) *Egzistencija neutralnog elementa*

$\mathbf{0} = (0, 0, 0) \in R^3$ je neutralni element za sabiranje.

Dokažimo da za svako $x \in R^3$ važi $x + \mathbf{0} = \mathbf{0} + x = x$. Neka je $x = (x_1, x_2, x_3)$, tada je:

$$x + \mathbf{0} = (x_1, x_2, x_3) + (0, 0, 0) = (x_1 + 0, x_2 + 0, x_3 + 0) = (x_1, x_2, x_3) = x,$$

jer je $\mathbf{0}$ neutral za sabiranje u R .

(5) *Egzistencija inverznih elemenata*

Dokažimo da za svako $x \in R^3$ postoji $y \in R^3$ tako da važi $x + y = y + x = \mathbf{0}$.

Neka je $x = (x_1, x_2, x_3)$ i $y = (y_1, y_2, y_3)$. Tada iz

$$x + y = (x_1, x_2, x_3) + (y_1, y_2, y_3) = (x_1 + y_1, x_2 + y_2, x_3 + y_3) = (0, 0, 0)$$

sledi $x_1 + y_1 = 0$, $x_2 + y_2 = 0$, $x_3 + y_3 = 0$, pa je $y_1 = -x_1$, $y_2 = -x_2$ i $y_3 = -x_3$, gde su $-x_1, -x_2, -x_3 \in R$ odgovarajući inverzni (suprotni) elementi elementima $x_1, x_2, x_3 \in R$.

Dakle,

$$y = (-x_1, -x_2, -x_3) \in R^3$$

je inverzni element elementu $x = (x_1, x_2, x_3)$ u odnosu na sabiranje vektora.

Sada iz (1), (2), (3), (4) i (5) sledi da je $(R^3, +)$ Abelova grupa.

Dokažimo sada ostale osobine vezane za množenje vektora skalarom.

(1) Dokažimo prvo da $(\forall \alpha \in R) (\forall x, y \in R^3) \alpha \cdot (x + y) = \alpha \cdot x + \alpha \cdot y$.

Neka je $x = (x_1, x_2, x_3)$ i $y = (y_1, y_2, y_3)$.

Tada iz distributivnosti koja važi u polju $(R, +, \cdot)$ sledi:

$$\begin{aligned} \alpha(x + y) &= \alpha((x_1, x_2, x_3) + (y_1, y_2, y_3)) = \alpha(x_1 + y_1, x_2 + y_2, x_3 + y_3) = \\ &= (\alpha(x_1 + y_1), \alpha(x_2 + y_2), \alpha(x_3 + y_3)) = (\alpha x_1 + \alpha y_1, \alpha x_2 + \alpha y_2, \alpha x_3 + \alpha y_3) = \\ &= (\alpha x_1, \alpha x_2, \alpha x_3) + (\alpha y_1, \alpha y_2, \alpha y_3) = \alpha(x_1, x_2, x_3) + \alpha(y_1, y_2, y_3) = \alpha x + \alpha y. \end{aligned}$$

(2) Dokažimo sada da $(\forall \alpha, \beta \in R) (\forall x \in R^3) (\alpha + \beta) \cdot x = \alpha \cdot x + \beta \cdot x$.

$$\begin{aligned}
 (\alpha + \beta)x &= (\alpha + \beta)(x_1, x_2, x_3) = ((\alpha + \beta)x_1, (\alpha + \beta)x_2, (\alpha + \beta)x_3) = \\
 &= (\alpha x_1 + \beta x_1, \alpha x_2 + \beta x_2, \alpha x_3 + \beta x_3) = (\alpha x_1, \alpha x_2, \alpha x_3) + (\beta x_1, \beta x_2, \beta x_3) = \\
 &= \alpha(x_1, x_2, x_3) + \beta(x_1, x_2, x_3) = \alpha x + \beta x
 \end{aligned}$$

(4) Dokažimo sada da je $(\forall \alpha, \beta \in R) (\forall x \in R^3) (\alpha \cdot \beta) \cdot x = \alpha \cdot (\beta \cdot x)$.
Zbog asocijativnosti množenja u $(R, +, \cdot)$ imamo:

$$\begin{aligned}
 (\alpha \cdot \beta) \cdot x &= (\alpha \cdot \beta) \cdot (x_1, x_2, x_3) = ((\alpha \cdot \beta) \cdot x_1, (\alpha \cdot \beta) \cdot x_2, (\alpha \cdot \beta) \cdot x_3) = \\
 &= (\alpha \cdot (\beta \cdot x_1), \alpha \cdot (\beta \cdot x_2), \alpha \cdot (\beta \cdot x_3)) = \alpha \cdot (\beta x_1, \beta x_2, \beta x_3) = \\
 &= \alpha \cdot (\beta \cdot (x_1, x_2, x_3)) = \alpha \cdot (\beta \cdot x)
 \end{aligned}$$

(5) Sada dokažimo da $(\forall x \in R^3) 1 \cdot x = x$.

$$1 \cdot x = 1 \cdot (x_1, x_2, x_3) = (1 \cdot x_1, 1 \cdot x_2, 1 \cdot x_3) = x.$$

Dakle, $R^3 = (R^3, \mathbf{R})$ je vektorski prostor.

Primer 1.4. Neka je dat skup $R^n = \{(x_1, x_2, \dots, x_n) | x_1, x_2, \dots, x_n \in R\}$, čije ćemo elemente nazivati vektorima. U tom skupu definišimo operacije sabiranja vektora i množenja vektora skalarom na sledeći način:

$$x + y = (x_1, x_2, \dots, x_n) + (y_1, y_2, \dots, y_n) = (x_1 + y_1, x_2 + y_2, \dots, x_n + y_n),$$

$$\alpha \cdot x = \alpha(x_1, x_2, \dots, x_n) = (\alpha x_1, \alpha x_2, \dots, \alpha x_n),$$

za proizvoljne vektore $x, y \in R^n$ i skalar $\alpha \in R$. Algebarska struktura $R^n = (R^n, \mathbf{R})$ sa ovako uvedenim operacijama sabiranja vektora i množenja vektora skalarom je vektorski prostor.

Dokaz je analogan dokazu u prvom primeru.

Primer 1.5. Neka je $\mathbf{F} = (F, +, \cdot)$ proizvoljno polje i neka je dat skup

$$F^n = \{(x_1, x_2, \dots, x_n) | x_1, x_2, \dots, x_n \in F\},$$

čije ćemo elemente nazivati vektorima. U tom skupu definišimo operacije sabiranja vektora i množenja vektora skalarom na sledeći način:

$$x + y = (x_1, x_2, \dots, x_n) + (y_1, y_2, \dots, y_n) = (x_1 + y_1, x_2 + y_2, \dots, x_n + y_n),$$

$$\alpha \cdot x = \alpha (x_1, x_2, \dots, x_n) = (\alpha x_1, \alpha x_2, \dots, \alpha x_n),$$

za proizvoljne vektore $x, y \in F^n$ i skalar $\alpha \in F$.

Algebarska struktura $F^n = (F^n, F)$ sa ovako uvedenim operacijama sabiranja vektora i množenja vektora skalarom je vektorski prostor.

Dokaz je analogan dokazu u prvom primeru.

Primer 1.6. Neka je dat skup matrica dimenzija $m \times n$ nad poljem F :

$$F^{m \times n} = \left\{ \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix} \mid a_{ij} \in F, i = 1, \dots, m, j = 1, \dots, n \right\}.$$

Elemente ovog skupa nazivamo vektorima. Definišimo u ovom skupu sabiranje vektora i množenje vektora skalarom.

$$\begin{aligned} A + B &= \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & \dots & b_{1n} \\ b_{21} & b_{22} & \dots & b_{2n} \\ \vdots & & \ddots & \vdots \\ b_{m1} & b_{m2} & \dots & b_{mn} \end{bmatrix} = \\ &= \begin{bmatrix} a_{11} + b_{11} & a_{12} + b_{12} & \dots & a_{1n} + b_{1n} \\ a_{21} + b_{21} & a_{22} + b_{22} & \dots & a_{2n} + b_{2n} \\ \vdots & & \ddots & \vdots \\ a_{m1} + b_{m1} & a_{m2} + b_{m2} & \dots & a_{mn} + b_{mn} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

$$\alpha \cdot A = \alpha \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \alpha a_{11} & \alpha a_{12} & \dots & \alpha a_{1n} \\ \alpha a_{21} & \alpha a_{22} & \dots & \alpha a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ \alpha a_{m1} & \alpha a_{m2} & \dots & \alpha a_{mn} \end{bmatrix}.$$

Slično kao u prethodnom, lako se pokazuje da je struktura

$$F^{m \times n} = (F^{m \times n}, F),$$

sa ovako uvedenim operacijama sabiranja vektora i množenja vektora skalarom, vektorski prostor. Primetimo da je nula-vektor matrica

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix}$$

dimenzija $m \times n$.

Primer 1.7. Neka je dat skup svih realnih polinoma stepena manjeg ili jednakog n ($n \in N$). Elementi tog skupa su vektori.

$$P_n = \left\{ a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0 \mid a_0, a_1, \dots, a_n \in R \right\}.$$

Definišimo sabiranje vektora i množenje vektora skalarom. Neka su

$$Q_1(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0 \text{ i}$$

$$Q_2(x) = b_n x^n + b_{n-1} x^{n-1} + \dots + b_1 x + b_0$$

dva proizvoljna polinoma iz ovog skupa i $c \in R$ proizvoljan skalar.

$$Q_1(x) + Q_2(x) =$$

$$= (a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0) + (b_n x^n + b_{n-1} x^{n-1} + \dots + b_1 x + b_0) =$$

$$= (a_n + b_n) x^n + (a_{n-1} + b_{n-1}) x^{n-1} + \dots + (a_1 + b_1) x + (a_0 + b_0)$$

$$c \cdot Q_1(x) = c \cdot (a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0) =$$

$$= (c \cdot a_n) x^n + (c \cdot a_{n-1}) x^{n-1} + \dots + (c \cdot a_1) x + c \cdot a_0$$

Lako se dokazuje da je $P_n = (P_n, \mathbf{R})$ vektorski prostor. Primetna je jasna analogija sa prostorom \mathbf{R}^{n+1} , koji možemo predstaviti kao

$$\mathbf{R}^{n+1} = \{(a_n, a_{n-1}, \dots, a_1, a_0) \mid a_n, a_{n-1}, \dots, a_1, a_0 \in \mathbf{R}\}.$$

Primer 1.8. Neka je D neprazan skup i $\mathbf{F} = (F, +, \cdot)$ proizvoljno polje. Neka je F^D skup svih funkcija koje slikaju skup D u skup F . Ovaj skup sa operacijama sabiranja vektora i množenja vektora skalarom je vektorski prostor nad poljem \mathbf{F} . Navedene operacije definišu se na sledeći način:

$$\begin{aligned} (\forall x \in D) (f + g)(x) &= f(x) + g(x), \\ (\forall x \in D) (c \cdot f)(x) &= c \cdot f(x), \end{aligned}$$

gde su f i g proizvoljne funkcije iz F^D , a $c \in \mathbf{R}$ proizvoljan skalar.

Primer 1.9. Skup svih realnih neprekidnih funkcija na intervalu $[a, b]$, u oznaci $C[a, b]$, čini vektorski prostor nad poljem \mathbf{R} , sa operacijama sabiranja vektora i množenja vektora skalarom definisanim na sledeći način:

$$\begin{aligned} (\forall f, g \in C[a, b]) (\forall x \in [a, b]) (f + g)(x) &= f(x) + g(x), \\ (\forall f \in C[a, b]) (\forall c \in \mathbf{R}) (\forall x \in [a, b]) (c \cdot f)(x) &= c \cdot f(x). \end{aligned}$$

Ako su f i g neprekidne funkcije na intervalu $[a, b]$, onda su i funkcije $f + g$ i $c \cdot f$ ($c \in \mathbf{R}$) takođe neprekidne na $[a, b]$.

Primer 1.10. Skup svih realnih nizova $\{a_n\}_{n \in \mathbb{N}}$, u oznaci l_p , za koje važi $\sum_{n=1}^{+\infty} |a_n|^p < \infty$, sa operacijama sabiranja vektora i množenja vektora skalarom definisanih na sledeći način: $\{a_n\} + \{b_n\} = \{a_n + b_n\}$, $c \cdot \{a_n\} = \{c \cdot a_n\}$ čini vektorski prostor nad poljem \mathbf{R} .

Primer 1.11. Skup svih realnih integrabilnih funkcija definisanih na intervalu $[a, b]$, u oznaci $L_p[a, b]$, za koje važi

$$\int_a^b |f(x)|^p dx < +\infty,$$

sa operacijama sabiranja vektora i množenja vektora skalarom definisanih na sledeći način:

$$\begin{aligned} (\forall f, g \in L_p[a, b]) (\forall x \in [a, b]) (f + g)(x) &= f(x) + g(x), \\ (\forall f \in L_p[a, b]) (\forall c \in \mathbf{R}) (\forall x \in [a, b]) (c \cdot f)(x) &= c \cdot f(x). \end{aligned}$$

čini vektorski prostor nad poljem \mathbf{R} .

1.2 Potprostori vektorskih prostora

Definicija 1.12. Neka je dat vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, F)$. Neka je U neprazan podskup skupa V . Ako je $\mathbf{U} = (U, F)$ vektorski prostor u odnosu na operacije nasledene iz \mathbf{V} , kažemo da je \mathbf{U} vektorski potprostor vektorskog prostora \mathbf{V} . Ako je $U \neq \{0\}$ i $U \neq V$, kažemo da je potprostor pravi.

Teorema 1.13. $\mathbf{U} = (U, F)$ je potprostor vektorskog prostora $\mathbf{V} = (V, F)$, gde je U neprazan podskup skupa V , ako i samo ako važe uslovi:

- (1) $(\forall x, y \in U) x + y \in U$
- (2) $(\forall x \in U) (\forall \alpha \in F) \alpha x \in U$.

Dokaz. Ako je \mathbf{U} potprostor vektorskog prostora \mathbf{V} , onda je očigledno da važe uslovi 1) i 2). Sada pretpostavimo da važe uslovi 1) i 2), tj.

$$(\forall x, y \in U) x + y \in U \text{ i } (\forall x \in U) (\forall \alpha \in F) \alpha x \in U.$$

Pokažimo sada da je $\mathbf{U} = (U, F)$ vektorski prostor.

Dokažimo prvo da je $(U, +)$ Abelova grupa. Zatvorenost važi zbog uslova 1). Asocijativnost i komutativnost važe na nadskupu V , pa važe i na U . Po uslovu 2) $0 \cdot x \in U$, tj. neutralni element za sabiranje pripada skupu U , tj. $0 \in U$. Slično, $(-1) \cdot x \in U$, odnosno $-x \in U$, pa, zaista, suprotni vektor svakog vektora iz U takođe pripada U . Dakle, $(U, +)$ jeste Abelova grupa.

Osobine 2), 3), 4) i 5) iz definicije vektorskog prostora važe na skupu V , pa, samim tim, važe i na njegovom podskupu U . Na ovaj način dokazano je da je $\mathbf{U} = (U, F)$ vektorski prostor, a kako je $U \subseteq V$, zaključujemo da je \mathbf{U} potprostor prostora \mathbf{V} . \square

Napomena 1.14. Uslovi 1) i 2) iz prethodne teoreme ekvivalentni su uslovu

$$(\forall x, y \in U) (\forall \alpha, \beta \in F) \alpha x + \beta y \in U.$$

Teorema 1.15. $U = (U, F)$ je potprostor vektorskog prostora $\mathbf{V} = (V, F)$, gde je U neprazan podskup skupa V , ako i samo ako važi:

$$(\forall x, y \in U) (\forall \alpha, \beta \in F) \alpha x + \beta y \in U.$$

Napomena 1.16. Ova teorema se najčešće koristi u dokazivanju da je neka struktura potprostor datog vektorskog prostora. Takođe, može se koristiti i da se na jednostavniji način pokaže da je neka struktura vektorski prostor, dokazivanjem da je potprostor nekog poznatog vektorskog prostora.

Primer 1.17. Posmatrajmo vektorski prostor M_3 realnih kvadratnih matrica reda 3. Neka je U podskup skupa realnih kvadratnih matrica reda 3 definisan sa

$$U = \left\{ \begin{bmatrix} 0 & 0 & c \\ a & b & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} : a, b, c \in R \right\}.$$

U je neprazan podskup skupa M_3 .

Pokažimo da $(\forall x, y \in U) (\forall \alpha, \beta \in R) \alpha x + \beta y \in U$.

Rešenje.

$$\begin{aligned} \alpha x + \beta y &= \alpha \begin{bmatrix} 0 & 0 & c_1 \\ a_1 & b_1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} + \beta \begin{bmatrix} 0 & 0 & c_2 \\ a_2 & b_2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \\ &= \begin{bmatrix} 0 & 0 & \alpha c_1 + \beta c_2 \\ \alpha a_1 + \beta a_2 & \alpha b_1 + \beta b_2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \in U, \end{aligned}$$

jer $\alpha a_1 + \beta a_2 \in R$, $\alpha b_1 + \beta b_2 \in R$ i $\alpha c_1 + \beta c_2 \in R$ zbog osobina polja.

Dakle, (U, R) je vektorski potprostor prostora M_3 realnih kvadratnih matrica reda 3.

Napomena 1.18. Da je zadatak bio da se dokaže da je

$$U = \left\{ \begin{bmatrix} 0 & 0 & c \\ a & b & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} : a, b, c \in R \right\}$$

sa odgovarajućim operacijama, vektorski prostor, moglo se upravo ovako dokazivati, tj. da je potprostor poznatog vektorskog prostora M_3 .

Primer 1.19. Na sličan način kao u prethodnom primeru može se dokazati da trougaone matrice (gornje ili donje), dijagonalne matrice (sve nad datim poljem F i dimenzija $n \times n$) obrazuju potprostore vektorskog prostora svih kvadratnih matrica reda n nad poljem F (uz odgovarajuće operacije sabiranja matrica i množenja matrica elementima polja F).

Primer 1.20. Neka je dat homogen sistem linearnih jednačina sa m jednačina i n nepoznatih:

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= 0 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= 0 \\ &\vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n &= 0 \end{aligned}$$

Napišimo taj sistem u matričnom obliku: $AX = \mathbf{0}$, gde je

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, X = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \mathbf{0} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Označimo sa $V \subset F^n$ skup rešenja ovog sistema. Ovaj skup je neprazan, jer homogen sistem uvek ima bar trivijalno rešenje, tj. $\mathbf{0} \in V$.

Dokažimo da je $V = (V, F)$ potprostor prostora (F^n, F) .

Rešenje. Neka su X i Y dva proizvoljna rešenja ovog sistema i neka su α i β dva proivoljna skalara iz datog polja. Dokažimo da $\alpha X + \beta Y$ pripada skupu rešenja V , tj. dokažimo da važi $A \cdot (\alpha X + \beta Y) = \mathbf{0}$. Kako su X i Y rešenja

ovog sistema, važi $A\mathbf{X} = \mathbf{0}$ i $A\mathbf{Y} = \mathbf{0}$. Na osnovu poznatih osobina koje važe za množenje matrica i množenje matrica skalarom imamo:

$$A(\alpha\mathbf{X} + \beta\mathbf{Y}) = A \cdot (\alpha\mathbf{X}) + A \cdot (\beta\mathbf{Y}) = \alpha A\mathbf{X} + \beta A\mathbf{Y} = \alpha \cdot \mathbf{0} + \beta \cdot \mathbf{0} = \mathbf{0},$$

tj. $\alpha\mathbf{X} + \beta\mathbf{Y}$ je takođe rešenje ovog sistema. Na osnovu Teoreme 1.15. zaključujemo da je zaista $\mathbf{V} = (V, F)$ potprostor prostora $F^n = (F^n, F)$. Ovim smo dokazali i da je prostor rešenja homogenog sistema linearnih jednačina vektorski prostor nad datim poljem. (Pogledati poglavlj o sistemima linearnih jednačina.)

Napomena. Rešenja nehomogenog sistema linearnih jednačina nad poljem F ne obrazuju vektorski prostor.

Primer 1.21. Posmatrajmo vektorski prostor \mathbf{V} svih realnih funkcija, $V = R^R$.

Skup svih parnih funkcija

$$U_p = \left\{ f \in R^R \mid (\forall x \in R) f(-x) = f(x) \right\}$$

u odnosu na nasledene osobine sabiranja i množenja funkcija realnim brojevima, obrazuje potprostor vektorskog prostora \mathbf{V} .

Rešenje. Dokažimo da važi

$$(\forall f, g \in U_n) (\forall \alpha, \beta \in R) \alpha f + \beta g \in U_n.$$

Zaista, za svako $x \in R$ važi:

$$(\alpha f + \beta g)(-x) = \alpha f(-x) + \beta g(-x) = \alpha f(x) + \beta g(x) = (\alpha f + \beta g)(x),$$

tj.

$$\alpha f + \beta g \in U_p.$$

Slično se može pokazati i za skup neparnih funkcija

$$U_n = \left\{ f \in R^R \mid (\forall x \in R) f(-x) = -f(x) \right\}.$$

1.3 Linearna zavisnost i nezavisnost vektora

Definicija 1.22. Neka je dat vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, F)$. Izraz

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n,$$

gde su $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ i $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in F$ naziva se linearna kombinacija vektora x_1, x_2, \dots, x_n .

Definicija 1.23. Neka je dat vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, F)$. Za vektore $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ kažemo da su linearne zavisne ako postoje skalari $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in F$, od kojih je bar jedan različit od nule, tako da važi

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n = 0.$$

Vektori koji nisu linearne zavisne nazivaju se linearne nezavisne.

Dakle, vektori $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ su linearne nezavisne ako i samo ako, za proizvoljne skalare $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in F$,

$$\text{iz } \alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n = 0 \text{ sledi } \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_n = 0.$$

Kaže se da je skup vektora linearne zavisni ili nezavisni ako su vektori iz tog skupa linearne zavisni ili nezavisni.

Teorema 1.24. U vektorskem prostoru $\mathbf{V} = (V, F)$ važe sledeća tvrdjenja:

- (1) Ako je neki od vektora $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ nula vektor, skup vektora je linearne zavisni.
- (2) Ako su neki od vektora $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ medusobno jednaki, skup vektora je linearne zavisni.
- (3) Ako je skup vektora $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ linearne nezavisni, onda je i svaki njegov podskup, takođe linearne nezavisni.
- (4) Ako je skup vektora $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ linearne zavisni, onda je i svaki njegov nadskup takođe linearne zavisni.

(5) Ako je skup vektora $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ linearne nezavisne, iako su $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in F$ i $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_n \in F$ takvi da važi

$$\alpha_1x_1 + \alpha_2x_2 + \dots + \alpha_nx_n = \beta_1x_1 + \beta_2x_2 + \dots + \beta_nx_n,$$

tada je $\alpha_1 = \beta_1, \alpha_2 = \beta_2, \dots, \alpha_n = \beta_n$.

(6) Skup vektora je linearne zavisne ako i samo ako je neki od vektora linearna kombinacija ostalih.

Dokaz. (1) Neka je, na primer, $x_1 = 0$. Tada za

$$\alpha_1 = 1 \text{ i } \alpha_2 = \alpha_3 = \dots = \alpha_n = 0$$

važi

$$\alpha_1x_1 + \alpha_2x_2 + \dots + \alpha_nx_n = 0,$$

tj. vektori $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ su linearne zavisni.

(2) Neka je, na primer, $x_1 = x_2$. Tada za

$$\alpha_1 = 1, \alpha_2 = -1 \text{ i } \alpha_3 = \alpha_4 = \dots = \alpha_n = 0$$

važi

$$\alpha_1x_1 + \alpha_2x_2 + \dots + \alpha_nx_n = 0,$$

tj. vektori $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ su linearne zavisni.

(3) Neka je $\alpha_1x_1 + \alpha_2x_2 + \dots + \alpha_mx_m = 0, m < n$. Tada je

$$\alpha_1x_1 + \alpha_2x_2 + \dots + \alpha_mx_m + 0 \cdot x_{m+1} + 0 \cdot x_{m+2} + \dots + 0 \cdot x_n = 0.$$

Kako su vektori $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ linearne nezavisni, sledi da je

$$\alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_m = 0,$$

tj. vektori $x_1, x_2, \dots, x_m \in V$ su takođe linearne nezavisni.

(4) Vektori $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ su linearne zavisni, pa postoje skalari

$$\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in F,$$

od kojih je bar neki različit od nule, takvi da je

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n = 0.$$

Posmatrajmo sad linearnu kombinaciju vektora

$$x_1, x_2, \dots, x_n, x_{n+1}, \dots, x_m \in V.$$

Iz prethodne pretpostavke sledi da postoje skalari, koji nisu svi jednaki nuli, takvi da je

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n + 0 \cdot x_{n+1} + 0 \cdot x_{n+2} + \dots + 0 \cdot x_m = 0,$$

tj. vektori $x_1, x_2, \dots, x_n, x_{n+1}, \dots, x_m \in V$ su linearno zavisni.

(5) Neka je

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n = \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_n x_n.$$

Odatle sledi da je

$$(\alpha_1 - \beta_1) x_1 + (\alpha_2 - \beta_2) x_2 + \dots + (\alpha_n - \beta_n) x_n = 0.$$

Kako su vektori $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ linearno nezavisni, sledi da je

$$\alpha_1 - \beta_1 = 0, \alpha_2 - \beta_2 = 0, \dots, \alpha_n - \beta_n = 0,$$

tj. $\alpha_1 = \beta_1, \alpha_2 = \beta_2, \dots, \alpha_n = \beta_n$.

(6) Neka su vektori $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ linearno zavisni.

Tada postoji $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ tako da je

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n = 0$$

i $\alpha_i \neq 0$. Odatle sledi da se vektor x_i može napisati na sledeći način:

$$x_i = \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^n \left(\alpha_1^{-1} \cdot \alpha_j \right) x_j,$$

tj. kao linearna kombinacija preostalih vektora.

Obrnuto, ako se neki vektor može predstaviti kao linearna kombinacija ostalih, na primer,

$$x_i = \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^n \beta_j x_j.$$

Tada je

$$\beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_{i-1} x_{i-1} + x_i + \beta_{i+1} x_{i+1} + \dots + \beta_n x_n = 0,$$

tj. vektori $x_1, x_2, \dots, x_n \in V$ su linearne zavisni. \square

Primer 1.25. Dati su vektori u \mathbf{R}^3 : $x_1 = (1, 0, 5)$, $x_2 = (2, -1, 2)$ i $x_3 = (0, 3, 0)$. Ispitati njihovi linearne zavisnosti.

Rešenje.

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \alpha_3 x_3 = 0 \Leftrightarrow \alpha_1 (1, 0, 5) + \alpha_2 (2, -1, 2) + \alpha_3 (0, 3, 0) = 0 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow (\alpha_1 + 2\alpha_2, -\alpha_2 + 3\alpha_3, 5\alpha_1 + 2\alpha_2) = (0, 0, 0)$$

Ovo je ekvivalentno sistemu:

$$\begin{array}{rcl} \alpha_1 & +2\alpha_2 & = 0 \\ & -\alpha_2 & +3\alpha_3 = 0 \\ 5\alpha_1 & +2\alpha_2 & = 0 \end{array}$$

Lako se vidi da ovaj sistem ima samo trivijalno rešenje, tj. $\alpha_1 = \alpha_2 = \alpha_3 = 0$, pa su vektori x_1, x_2 i x_3 linearne nezavisni.

Primer 1.26. U vektorskem prostoru realnih matrica dimenzije 2×3 dati su vektori

$$x_1 = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 0 \end{bmatrix}, x_2 = \begin{bmatrix} 0 & 0 & -1 \\ 0 & -1 & 3 \end{bmatrix} \text{ i } x_3 = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 3 & 3 \end{bmatrix}.$$

Ispitati njihovi linearne zavisnosti.

Rešenje.

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \alpha_3 x_3 = 0 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \alpha_1 \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 0 \end{bmatrix} + \alpha_2 \begin{bmatrix} 0 & 0 & -1 \\ 0 & -1 & 3 \end{bmatrix} + \alpha_3 \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 3 & 3 \end{bmatrix} = 0 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \begin{bmatrix} 0 & 0 & \alpha_1 - \alpha_2 + \alpha_3 \\ 0 & 2\alpha_1 - \alpha_2 + 3\alpha_3 & 3\alpha_2 + 3\alpha_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Ovo je ekvivalentno sistemu:

$$\begin{array}{lcl} \alpha_1 - \alpha_2 + \alpha_3 & = 0 \\ 2\alpha_1 - \alpha_2 + 3\alpha_3 & = 0 \\ 3\alpha_2 + 3\alpha_3 & = 0 \end{array}$$

Rešenje ovog sistema je

$$(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3) = (-2t, -t, t), t \in R.$$

Dakle, vektori x_1, x_2 i x_3 su linearne zavisni.

Na primer, za $t = -1$, dobijamo $2x_1 + x_2 - x_3 = 0$, ili $x_3 = 2x_1 + x_2$, tj. svaki od vektora se može izraziti kao linearna kombinacija preostala dva.

1.4 Linearni omotač (lineal)

Definicija 1.27. Neka je dat vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, F)$ i neka je $U \subset V$, $U \neq \emptyset$. Skup svih linearnih kombinacija vektora iz U

$$L(U) = \{\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n \mid x_1, \dots, x_n \in U, \alpha_1, \dots, \alpha_n \in F, n \in N\},$$

naziva se linearni omotač ili lineal skupa U . Kažemo da skup vektora U generiše ili razapinje $L(U)$. Ako je $U = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$, umesto $L(U)$ možemo koristiti oznaku $L(x_1, x_2, \dots, x_n)$.

Definicija 1.28. Neka je dat vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, F)$ i neka je $U \subset V$, $U \neq \emptyset$. Ako se svaki vektor iz skupa $V_1 \subset V$ može izraziti kao linearna kombinacija vektora iz skupa U , kažemo da je skup U generatorski skup za skup V_1 . Dakle, U je generatorski skup za $L(U)$.

Teorema 1.29. Neka je dat vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, F)$ i neka je $U \subset V$, $U \neq \emptyset$. $\mathbf{L}(U) = (L(U), F)$ je potprostor vektorskog prostora $\mathbf{V} = (V, F)$.

Dokaz. Dokazaćemo da za proizvoljne vektore $x, y \in L(U)$ i proizvoljne skalare $\alpha, \beta \in F$ važi $\alpha x + \beta y \in L(U)$. Ako je $x, y \in L(U)$, onda važi

$$x = \alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n \text{ i } y = \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_m x_m,$$

gde su $x_1, \dots, x_n, y_1, \dots, y_m \in U$ (ovi vektori ne moraju biti svi međusobno različiti). Sada imamo da je $\alpha x + \beta y \in L(U)$, jer je

$$\alpha x + \beta y = (\alpha \alpha_1) x_1 + (\alpha \alpha_2) x_2 + \dots + (\alpha \alpha_n) x_n + (\beta \beta_1) y_1 + \dots + (\beta \beta_m) y_m,$$

tj. $\alpha x + \beta y$ je linearna kombinacija vektora iz skupa U . Po Teoremi 1.15. dokazali smo da je $(L(U), F)$ potprostor vektorskog prostora $\mathbf{V} = (V, F)$. \square

Teorema 1.30. Neka je dat vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, F)$ i neka je $U = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ linearno nezavisan skup vektora u V , tada za skup vektora $W = \{y_1, \dots, y_n, y_{n+1}\}$, $y_1, y_2, \dots, y_n, y_{n+1} \in L(U)$ važi da je linearno zavisan.

(Dokazuje se indukcijom.)

Primer 1.31. Posmatrajmo vektorski prostor kvadratnih matrica reda 2 nad poljem \mathbf{R} . Dati su vektori (matrice)

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}, B = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, C = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}.$$

Ispitati da li matrice $M = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$ i $N = \begin{bmatrix} 1 & 5 \\ 3 & 2 \end{bmatrix}$ pripadaju linearnom omotaču nad vektorima A , B i C , tj. da li $M, N \in L(A, B, C)$.

Rešenje. Formirajmo linearnu kombinaciju vektora A , B i C i rešimo odgovarajući sistem linearnih jednačina.

$$M = \alpha A + \beta B + \gamma C \Leftrightarrow \alpha \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} + \beta \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} + \gamma \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Dobijamo sistem: $\alpha = 2$, $\gamma = 1$, $-\alpha + \beta + 2\gamma = 0$. Rešenje ovog sistema je: $\alpha = 2$, $\beta = 0$, $\gamma = 1$, pa imamo da je $M = 2A + C$, tj. M je linearna kombinacija vektora A , B i C , pa sledi da $M \in L(A, B, C)$.

$$N = \alpha A + \beta B + \gamma C \Leftrightarrow \alpha \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} + \beta \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} + \gamma \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 5 \\ 3 & 2 \end{bmatrix}.$$

Odgovarajući sistem je $\alpha = 1$, $\gamma = 5$, $0 \cdot \alpha + 0 \cdot \beta + 0 \cdot \gamma = 3$, $-\alpha + \beta + 2\gamma = 0$. Ovaj sistem je očigledno protivrečan, pa vektor N nije linearna kombinacija vektora A , B i C , pa sledi da $N \notin L(A, B, C)$.

Primer 1.32. Posmatrajmo vektorski prostor $\mathbf{R}^4 = (\mathbf{R}^4, \mathbf{R})$ i u njemu vektore $x = (1, 0, 1, 2)$, $y = (2, 1, 0, 0)$, $z = (8, 3, 2, 4)$, $u = (1, 1, -1, -2)$ i $v = (1, -1, 3, 6)$.

Rešenje. Dokazaćemo da je linearni omotač nad vektorima x , y i z isto što i linearni omotač nad vektorima u i v . Dovoljno je dokazati da $x, y, z \in L(u, v)$ i $u, v \in L(x, y, z)$.

Dakle, treba dokazati da se vektori x, y, z mogu prikazati kao linearne kombinacije vektora u i v , i da se vektori u i v mogu prikazati kao linearne kombinacije vektora x, y, z .

Odredimo prvo skalare $\alpha, \beta \in R$ takve da je $x = \alpha u + \beta v$.

$$x = \alpha u + \beta v \Leftrightarrow \alpha(1, 1, -1, -2) + \beta(1, -1, 3, 6) = (1, 0, 1, 2).$$

Ovo je ekvivalentno sistemu

$$\begin{cases} \alpha + \beta = 1 \\ \alpha - \beta = 0 \\ -\alpha + 3\beta = 1 \\ -2\alpha + 6\beta = 2 \end{cases}$$

Lako se dobija da je rešenje $\alpha = \beta = \frac{1}{2}$.

Dakle, $x = \frac{1}{2}u + \frac{1}{2}v$, odnosno $x \in L(u, v)$.

Sistem se slično postavlja i za ostale vektore.

Na primer iz

$$y = \alpha u + \beta v \Leftrightarrow \alpha(1, 1, -1, -2) + \beta(1, -1, 3, 6) = (2, 1, 0, 0)$$

dobijamo sistem:

$$\begin{cases} \alpha + \beta = 2 \\ \alpha - \beta = 1 \\ -\alpha + 3\beta = 0 \\ -2\alpha + 6\beta = 0 \end{cases},$$

čije je rešenje $\alpha = \frac{3}{2}$ i $\beta = \frac{1}{2}$.

Slično se i za z dobija $z = \frac{11}{2}u + \frac{5}{2}v$.

Sa druge strane dobijamo $v = y - x$ i $v = 3x - y$.

Iz svega prethodnog sledi zaključak da je $L(x, y, z) = L(u, v)$.

Primetimo da su vektori x, y i z linearno zavisni ($z = 2x + 3y$), pa je prostor $L(x, y, z)$ dvodimenzionalan.

(O dimenziji vektorskog prostora biće reči u sledećem delu.)

1.5 Baza i dimenzija vektorskog prostora

Baza vektorskog prostora

Definicija 1.33. Neka je dat vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, \mathbf{F})$ i neka je $B \subset V$ skup linearne nezavisnih vektora. Ako je $V = L(B)$, kažemo da je B baza vektorskog prostora \mathbf{V} .

Drugim rečima, linearne nezavisan skup vektora koji generiše ceo skup V naziva se baza prostora \mathbf{V} .

Teorema 1.34. Baza B vektorskog prostora \mathbf{V} je minimalan generatorski skup prostora \mathbf{V} , tj. nijedan njegov pravi podskup ne generiše \mathbf{V} .

Dokaz. Prepostavimo suprotno, tj. neka postoji skup B_1 , pravi podskup skupa B , takav da je $L(B_1) = V$. Za vektor $b \in B \setminus B_1$ važi da se može predstaviti kao linearna kombinacija vektora iz B_1 , a to znači da bi skup $B_1 \cup \{b\}$ bio linearne zavisan, samim tim i skup B , što je suprotno prepostavci. Dakle, nijedan pravi podskup baze B vektorskog prostora \mathbf{V} ne generiše ceo prostor. \square

Teorema 1.35. Svaki pravi nadskup baze B vektorskog prostora \mathbf{V} je linearne zavisan skup.

Dokaz. Neka je B_1 pravi nadskup skupa B , tj. $B \subseteq B_1 \subseteq V$ i neka je b_1 proizvoljan vektor iz skupa B_1 koji ne pripada B , $b_1 \in B_1 \setminus B$. Za vektor b_1 važi da se može predstaviti kao linearne kombinacija vektora baze B (jer to važi za svaki vektor iz V), a to znači da je skup B_1 linearne zavisan skup. \square

Teorema 1.36. Ako vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, \mathbf{F})$ ima jednu n -točlanu bazu $B = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$, tada se i svaka druga baza ovog prostora sastoji od tačno n vektora.

Dokaz. Posmatrajmo skup $W = \{y_1, y_2, \dots, y_m\}$.

(1) Neka je $m > n$. Kako je $L(B) = V$, na osnovu Teoreme 1.30. sledi da je skup $\{y_1, y_2, \dots, y_{n+1}\}$ linearno zavisan, pa samim tim i skup W . Dakle, W ne može biti baza.

(2) Neka je $m < n$ i neka je $W = \{y_1, y_2, \dots, y_m\}$ baza prostora V . Tada bi skup $B = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ bio linearno zavisan, što je suprotno pretpostavci.
□

Primer 1.37. U vektorskom prostoru $\mathbf{R}^3 = (R^3, R)$ (standardna) baza je

$$B = \{e_1, e_2, e_3\}, \text{ gde je } e_1 = (1, 0, 0), e_2 = (0, 1, 0) \text{ i } e_3 = (0, 0, 1).$$

Rešenje. Proverimo prvo da li su dati vektori linearne nezavisni. Formirajmo njihovu linearnu kombinaciju i rešimo odgovarajući sistem linearnih jednačina.

$$\alpha_1 e_1 + \alpha_2 e_2 + \alpha_3 e_3 = 0 \Leftrightarrow \alpha_1 (1, 0, 0) + \alpha_2 (0, 1, 0) + \alpha_3 (0, 0, 1) = (0, 0, 0)$$

Direktno se vidi da mora biti $\alpha_1 = 0$, $\alpha_2 = 0$ i $\alpha_3 = 0$, tj. vektori e_1, e_2, e_3 su linearne zavisni. Pokažimo sada da oni generišu ceo prostor \mathbf{R}^3 , tj. pokažimo da se svaki vektor iz tog prostora može predstaviti kao linearna kombinacija vektora e_1, e_2, e_3 .

Zaista, neka je $v = (v_1, v_2, v_3)$ proizvoljan vektor iz R^3 , tada je

$$v = v_1 (1, 0, 0) + v_2 (0, 1, 0) + v_3 (0, 0, 1),$$

$$\text{tj. } v = v_1 e_1 + v_2 e_2 + v_3 e_3.$$

Dakle, $B = \{e_1, e_2, e_3\}$ je baza prostora \mathbf{R}^3 .

Primer 1.38. U vektorskom prostoru $\mathbf{R}^n = (R^n, R)$ standardna baza je $B = \{e_1, e_2, \dots, e_n\}$, gde su vektori e_1, e_2, \dots, e_n dati sa:

$$e_1 = (1, 0, 0, \dots, 0), e_2 = (0, 1, 0, \dots, 0), \dots, e_n = (0, 0, \dots, 0, 1).$$

Rešenje. Dokazuje se slično kao u slučaju $n = 3$.

Napomena 1.39. Istu standardnu bazu ima i prostor $\mathbf{F}^n = (F^n, F)$, gde je F proizvoljno polje.

Primer 1.40. U vektorskom prostoru realnih matrica dimenzija 2×3 , $\mathbb{R}^{2 \times 3}$, standardna baza je $B = \{E_{11}, E_{12}, E_{13}, E_{21}, E_{22}, E_{23}\}$, gde su vektori dati sa:

$$E_{11} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, E_{12} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, E_{13} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix},$$

$$E_{21} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}, E_{22} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, i E_{23} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Rešenje. Lako se vidi da su ovi vektori linearni nezavisni. Takođe, ovi vektori generišu (razapinju) ceo prostor, jer se proizvoljan vektor može predstaviti kao linearna kombinacija vektora iz skupa B :

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \end{bmatrix} = a_{11}E_{11} + a_{12}E_{12} + a_{13}E_{13} + a_{21}E_{21} + a_{22}E_{22} + a_{23}E_{23}.$$

Primer 1.41. Standardna baza prostora matrica $\mathbf{F}^{m \times n} = (F^{m \times n}, F)$ je

$$B = \{E_{ij}\}_{\substack{i=1..m \\ j=1..n}},$$

gde su vektori E_{ij} matrice date dimenzije u kojima su na svim mestima nule osim na mestu ij .

Primer 1.42. Standardna baza prostora polinoma stepena ne većeg od n je $B = \{x^n, x^{n-1}, \dots, x^2, x, 1\}$.

Rešenje. Lako se vidi da su ovi vektori linearno nezavisni i očigledno je svaki polinom stepena manjeg ili jednakog n jednak linearnej kombinaciji ovih vektora, tj. skup vektora B generiše ceo prostor. Primetimo da je broj elemenata u bazi ovog prostora jednak $n+1$, što je dimenzija ovog prostora. O pojmu dimenzije biće reči u sledećem delu.

Primer 1.43. Pokažimo sada da vektorski prostor može imati i neku drugu bazu osim standardne. Posmatrajmo prostor $\mathbf{R}^2 = (R^2, R)$. Pokažimo da je $B = \{b_1, b_2\}$, gde je $b_1 = (1, 5)$ i $b_2 = (-1, 2)$ jedna baza ovog prostora.

Rešenje. Proverimo prvo linearu nezavisnost vektora.

$$\alpha_1 b_1 + \alpha_2 b_2 = 0 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \alpha_1 (1, 5) + \alpha_2 (-1, 2) = (0, 0) \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow (\alpha_1 - \alpha_2, 5\alpha_1 + 2\alpha_2) = (0, 0)$$

Dobijamo homogen sistem

$$\begin{cases} \alpha_1 - \alpha_2 = 0 \\ 5\alpha_1 + 2\alpha_2 = 0 \end{cases},$$

za koji se lako vidi da ima samo trivijalno rešenje:

$$\alpha_1 = \alpha_2 = 0,$$

pa zaključujemo da su vektori b_1 i b_2 linearne nezavisni.

Pokažimo sada da ova dva vektora generišu ceo prostor \mathbf{R}^2 , tj. da se svaki vektor $v = (v_1, v_2)$ tog prostora može predstaviti kao linearna kombinacija vektora b_1 i b_2 .

$$v = (v_1, v_2) = \alpha_1 (1, 5) + \alpha_2 (-1, 2) = (\alpha_1 - \alpha_2, 5\alpha_1 + 2\alpha_2).$$

Sada rešavamo (po α_1 i α_2) sistem:

$$\begin{cases} v_1 = \alpha_1 - \alpha_2 \\ v_2 = 5\alpha_1 + 2\alpha_2 \end{cases}.$$

Dobija se:

$$\begin{aligned} \alpha_1 &= \frac{2}{7}v_1 + \frac{1}{7}v_2 \\ \alpha_2 &= -\frac{5}{7}v_1 + \frac{1}{7}v_2 \end{aligned}$$

(Na primer, za vektor $(1, 1)$ važi $(1, 1) = \frac{3}{7}b_1 - \frac{4}{7}b_2$.)

Ovim smo dokazali da je $B = \{b_1, b_2\}$ zaista baza prostora \mathbf{R}^2 .

Dimenzija vektorskog prostora

Utvrdili smo da sve baze konačno-dimenzionalnog vektorskog prostora imaju isti broj elemenata, pa ima smisla sledeća definicija.

Definicija 1.44. Neka vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, F)$, $V \neq \{0\}$, ima bazu sa n elemenata. Tada kažemo da je vektorski prostor \mathbf{V} n -dimenzionalan i pišemo $\dim \mathbf{V} = n$. Ako je $V = \{0\}$, kažemo da je $\dim \mathbf{V} = 0$.

Teorema 1.45. Ako je $B = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ jedna baza n -dimenzionalnog vektorskog prostora $\mathbf{V} = (V, F)$, tada se svaki vektor $v \in V$ može na jedinstven način predstaviti kao linearna kombinacija vektora baze, tj. postoji skalari $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in F$ takvi da je

$$v = \alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n.$$

Dokaz. Kako je $V = L(B)$, svaki vektor se može predstaviti kao linearna kombinacija vektora baze, tj. postoji skalari $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in F$ takvi da je

$$v = \alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n.$$

Pretpostavimo sada da se vektor v može predstaviti i na drugi način kao linearna kombinacija vektora baze, tj. da postoji skalari $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_n \in F$ takvi da je

$$v = \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_n x_n.$$

Sada imamo

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n = \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_n x_n,$$

$$\text{odnosno } (\alpha_1 - \beta_1) x_1 + (\alpha_2 - \beta_2) x_2 + \dots + (\alpha_n - \beta_n) x_n = 0.$$

Kako su vektori baze x_1, x_2, \dots, x_n linearno nezavisni, sledi da je

$$(\forall i \in \{1, 2, \dots, n\}) \alpha_i - \beta_i = 0, \text{ tj. } (\forall i \in \{1, 2, \dots, n\}) \alpha_i = \beta_i.$$

Dakle, svaki vektor $v \in V$ se može na jedinstven način predstaviti kao linearna kombinacija vektora baze. \square

Teorema 1.46. *Neka je dat n -dimenzionalni vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, \mathbf{F})$. Tada je svaki skup od $n + 1$ vektora prostora \mathbf{V} linearno zavisani.*

Dokaz. Neka je $B = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ jedna baza prostora \mathbf{V} . Tada je $V = L(U)$. Prema teoremi 1.30., svaki skup od $n + 1$ vektora iz \mathbf{V} je linearno zavisani. \square

Posledica ovog tvđenja je da je u vektorskem prostoru $\mathbf{V} = (V, \mathbf{F})$ dimenzije n svaki skup od m vektora, $m > n$, linearno zavisani.

Teorema 1.47. *Neka je dat n -dimenzionalni vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, \mathbf{F})$. Tada je svaki linearne nezavisani skup od n vektora baza prostora \mathbf{V} .*

Dokaz. Neka je dat linearne nezavisani skup vektora $U = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ iz prostora \mathbf{V} .

Treba dokazati da U generiše V , tj. da važi $L(U) = V$. Svakako važi $L(U) \subset V$.

Dokažimo da ne može biti $L(U) \neq V$. Prepostavimo da je $L(U) \neq V$. Tada postoji $y \in V \setminus L(U)$, tj. vektor y se ne može predstaviti kao linearna kombinacija vektora iz U , a to znači da je skup $U_1 = \{x_1, x_2, \dots, x_n, y\}$ linearne nezavisani, što je nemoguće zbog prethodne teoreme.

Dakle, $L(U) = V$, U je linearne nezavisani skup, pa zaključujemo da je U baza prostora \mathbf{V} . \square

Teorema 1.48. *Neka je dat n -dimenzionalni vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, \mathbf{F})$. Tada nijedan skup od m vektora ($1 \leq m < n$) iz \mathbf{V} ne generiše (ne razapinje) \mathbf{V} .*

Dokaz. Ako bi skup $U = \{x_1, x_2, \dots, x_m\}$ generisao \mathbf{V} , to bi značilo da je $L(U) = V$, pa bi svaka $(m + 1)$ -torka vektora iz \mathbf{V} bila linearne zavisna, a onda i svaka n -torka, što je u suprotnosti sa pretpostavkom da je prostor n -dimenzionalan. \square

Teorema 1.49. *Neka je dat n -dimenzionalni vektorski prostor $\mathbf{V} = (V, \mathbf{F})$. Tada je svaki skup od n vektora iz \mathbf{V} koji generiše (razapinje) \mathbf{V} jedna baza*

prostora \mathbf{V} .

Dokaz. Neka je dat skup $U = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ koji generiše \mathbf{V} , tj. $L(U) = \mathbf{V}$. Treba dokazati da je skup U linearno nezavisan.

Pretpostavimo suprotno, tj. da je skup U linearno zavisan.

Ako je $n = 1$, tada je $x_1 = 0$, pa je $V = \{0\}$, tj. $\dim V = 0$, što je kontradikcija.

Ako je $n > 1$, tada se jedan od vektora iz tog skupa, recimo x_1 , može predstaviti kao linearna kombinacija ostalih vektora iz skupa. Tada bi važilo $V = L(x_2, x_3, \dots, x_n)$, pa bi dimenzija prostora \mathbf{V} bila manja od n , što je kontradikcija.

Dakle, skup U je linearno nezavisani, generiše \mathbf{V} , pa predstavlja bazu tog prostora. \square

Teorema 1.50. Neka je $\mathbf{V} = (V, \mathbb{F})$ n -dimenzionalni vektorski prostor. Neka je dat linearne nezavisani skup vektora $U = \{x_1, x_2, \dots, x_m\}$, $m < n$. Tada postoji vektori $y_{m+1}, y_{m+2}, \dots, y_n$ takvi da je skup

$$B = \{x_1, \dots, x_m, y_{m+1}, \dots, y_n\}$$

baza vektorskog prostora \mathbf{V} .

Dokaz. Skup $U = \{x_1, x_2, \dots, x_m\}$ generiše skup $L(U)$. Dakle, vektori iz $V \setminus L(U)$ nisu linearne kombinacije vektora iz U .

Neka je vektor y_{m+1} iz skupa $V \setminus L(U)$, tada je skup

$$U_1 = \{x_1, x_2, \dots, x_m, y_{m+1}\}$$

linearne nezavisani. Uzmimo sada vektor y_{m+2} iz skupa $V \setminus L(U_1)$, tada je skup

$$U_2 = \{x_1, x_2, \dots, x_m, y_{m+1}, y_{m+2}\}$$

linearne nezavisani.

Primenjujući isti postupak dolazimo do linearne nezavisnog skupa sa n elemenata $\{x_1, x_2, \dots, x_m, y_{m+1}, y_{m+2}, \dots, y_n\}$, pa je to jedna baza vektorskog prostora \mathbf{V} . \square

Primer 1.51. Dimenzija prostora $\mathbf{F}^n = (F^n, \mathbf{F})$ je n . Posebno, dimenzija prostora $\mathbf{R}^3 = (R^3, \mathbf{R})$ je 3.

Primer 1.52. Dimenzija prostora polinoma stepena ne većeg od n nad poljem \mathbf{F} je $n+1$. (Baza je $B = \{x^n, x^{n-1}, \dots, x^2, x, 1\}$.)

Primer 1.53. Dimenzija prostora matrica dimenzija $m \times n$ nad poljem \mathbf{F} je $m \cdot n$.

Rešenje. Jednu bazu čine vektori E_{ij} , ($i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, n$), gde su E_{ij} matrice dimenzija $m \times n$ takve da su u njima na svakom mestu nule, osim na poziciji (i, j) , gde se nalazi jedinica.

Primer 1.54. Bilo koji skup od četiri ili više vektora u prostoru \mathbf{R}^3 je linearno zavisani. Na primer, vektori $(1, 2, 3), (0, 2, 7), (9, 2, 0), (8, 2, 44)$ iz \mathbf{R}^3 su linearno zavisni.

Primer 1.55. Neka su dati vektori $x_1 = (0, 1, 2)$ i $x_2 = (1, 0, 3)$ prostoru \mathbf{R}^3 . Ova dva vektora su linearne nezavisna.

Rešenje. Odredimo još jedan vektor x_3 tako da dobijemo bazu $B = \{x_1, x_2, x_3\}$. Linearni omotač nad datim vektorima je.

$$L(\{x_1, x_2\}) = \{\alpha x_1 + \beta x_2 \mid \alpha, \beta \in R\},$$

tj.

$$L(\{x_1, x_2\}) = \{(\alpha, \beta, 2\alpha + 3\beta) \mid \alpha, \beta \in R\}.$$

Vektor $x_3 = (2, 3, 10)$ ne pripada $L(\{x_1, x_2\})$, pa su vektori x_1, x_2 i x_3 tri linearne nezavisne vektore u (trodimenzionalnom) prostoru \mathbf{R}^3 , pa oni određuju jednu bazu tog prostora.

Primer 1.56. Matrica je simetrična ako važi $A = A^T$. Pokažimo da je prostor simetričnih (kvadratnih) matrica reda 2 nad poljem \mathbf{F} trodimenzionalan.

$$S = \left\{ \begin{bmatrix} a_1 & b \\ b & a_2 \end{bmatrix} : a_1, a_2, b \in F \right\}.$$

Rešenje. Jednostavno se proverava da vektori

$$B_1 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, B_2 = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \text{ i } B_3 = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

određuju jednu bazu ovog prostora (linearno su nezavisni i generišu ceo prostor), pa zaključujemo da je dimenzija prostora jednaka 3.

Naravno, lako možemo uočiti i opštiji rezultat. Dakle, ako je dat prostor svih simetričnih matrica reda n, njegova dimenzija je jednaka broju elemenata iznad dijagonale i na samoj dijagonali, što je ukupno jednako $\frac{n(n+1)}{2}$.

Koordinate vektora

Definicija 1.57. Neka je $\mathbf{V} = (V, F)$ n -dimenzionalni vektorski prostor sa bazom $B = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$. Neka je vektor $v \in V$ predstavljen kao linearna kombinacija vektora baze: $v = \alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n$. Tada skalare $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in F$ nazivamo koordinatama vektora v u bazi B .

Podrazumevamo da vektori baze čine uređenu n -torku, isto kao i skalari $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in F$ koji predstavljaju koordinate.

Koordinate vektora u datoj bazi se najčešće pišu kao uređena n -torka, ali se mogu pisati u vidu matrice vrste ili matrice kolone, na primer:

$$(\alpha_1, \dots, \alpha_n), \begin{bmatrix} \alpha_1 & \alpha_2 & \dots & \alpha_n \end{bmatrix} \text{ ili } \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{bmatrix}.$$

Teorema 1.58. Neka je $\mathbf{V} = (V, F)$ n -dimenzionalni vektorski prostor sa bazom $B = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$. Neka su dati vektori $a, b \in V$ svojim koordinatama $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in F$ i $\beta_1, \dots, \beta_n \in F$ u datoj bazi. Tada su koordinate vektora $a + b$ u datoj bazi jednake

$$\alpha_1 + \beta_1, \alpha_2 + \beta_2, \dots, \alpha_n + \beta_n \in F,$$

a koordinate vektora $\alpha \cdot a$ su

$$\alpha \cdot \alpha_1, \alpha \cdot \alpha_2, \dots, \alpha \cdot \alpha_n \in F.$$

Primer 1.59. Posmatrajmo prostor \mathbf{R}^2 . Jedna baza tog prostora je, recimo, $B = \{b_1, b_2\}$, gde je $b_1 = (1, -1)$ i $b_2 = (2, 1)$. (Prostor je dimenzije 2, pa je baza dvočlana, a b_1 i b_2 su, očigledno, linearno nezavisni.) Dat je vektor v svojim koordinatama u toj bazi: $[v]_B = [-1, 1]$. Odrediti koordinate tog vektora u standardnoj bazi $\{e_1, e_2\}$, $e_1 = (1, 0)$, $e_2 = (0, 1)$.

Rešenje. $v = -1 \cdot b_1 + 1 \cdot b_2 = -(1, -1) + (2, 1) = (1, 2) = 1 \cdot e_1 + 2 \cdot e_2$

Koordinate vektora v u standardnoj bazi su $[v]_E = [1, 2]$.

Primer 1.60. Posmatrajmo vektorski prostor realnih polinoma stepena manjeg ili jednakog 2. Odredimo koordinate vektora $v = 3x^2 + 2x - 5$ u bazi

$$B = \{2x^2 + x, x^2 + 1, 2\}.$$

Rešenje. Očigledno, koordinate ovog vektora u standardnoj bazi $\{x^2, x, 1\}$ su

$$\begin{bmatrix} \alpha_1 & \alpha_2 & \alpha_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 & 2 & -5 \end{bmatrix}.$$

Utvrdimo prvo da je B zaista baza. Kako je prostor trodimenzionalan, dovoljno je dokazati da su ova tri vektora linearno nezavisna. Formirajmo linearu kombinaciju vektora baze i rešimo odgovarajući sistem.

$$a_1(2x^2 + x) + a_2(x^2 + 1) + a_3 \cdot 2 = 0 \Leftrightarrow (2a_1 + a_2)x^2 + a_1x + a_2 + 2a_3 = 0,$$

što je ekvivalentno sistemu

$$2a_1 + a_2 = 0, a_1 = 0, a_2 + 2a_3 = 0.$$

Ovaj sistem, očigledno, ima samo trivijalno rešenje $a_1 = a_2 = a_3 = 0$, pa zaključujemo da su vektori $b_1 = 2x^2 + x$, $b_2 = x^2 + 1$ i $b_3 = 2$ linearno nezavisni.

Dakle, B je zaista baza datog vektorskog prostora. Odredimo sada koordinate vektora v u ovoj bazi.

$$\begin{aligned} \alpha(2x^2 + x) + \beta(x^2 + 1) + \gamma \cdot 2 &= 3x^3 + 2x - 5 \Leftrightarrow \\ \Leftrightarrow (2\alpha + \beta)x^2 + \alpha x + \beta + 2\gamma &= 3x^3 + 2x - 5 \Leftrightarrow \\ \Leftrightarrow 2\alpha + \beta &= 3, \alpha = 2, \beta + 2\gamma = -5 \Leftrightarrow \\ \Leftrightarrow \alpha &= 2, \beta = -1, \gamma = -2 \end{aligned}$$

Sada,

$$v = 2 \cdot (2x^2 + x) + (-1) \cdot (x^2 + 1) + (-2) \cdot 2,$$

tj.

$$v = 2 \cdot b_1 + (-1) \cdot b_2 + (-2) \cdot b_3,$$

odnosno koordinate vektora v u bazi B su $[2, -1, -2]$.